

XXVIII НЕДІЛЯ ЗВИЧАЙНОГО ЧАСУ

Бенкет — це звичний образ у Святому Письмі, який ілюструє радість Небес. Євангеліє розповідає нам про весілля сина, яким є Ісус Христос. Наречена — це Церква. Святий Павло у Посланні до ефесян порівнює шлюб із любов'ю Христа до своєї Церкви. Усі люди запрошені на цей бенкет. Так каже Ісаї. Бо на бенкет запрошено численні народи. Спасительний задум Бога поширюється на всіх людей.

Притча показує драму тих, хто відхиляє запрошення. Це реальна можливість, про яку ми часто забуваємо. Те, що Бог бажає, аби всі люди спаслися, не означає, що всі люди хочуть спастися. У тексті нам показано низку виправдань: догляд за справами, робота на полях або, що найстрашніше, вбивство посланців. Хоча не всі вчинки мають однакову тяжкість, усі вони мають єдиний наслідок: залишитися поза бенкетом.

Ось чому для нас, католиків, важлива щонедільна Меса. Хто не приймає запрошення сісти за Банкет щотижневої Меси, хто відхиляє це запрошення заради чогось іншого, хто завжди знаходить виправдання і має важливіші справи, ніж відповісти на заклик, який Бог звертає до нього принаймні раз на тиждень, — той нехай не сподівається мати місце на Небесному Банкеті. Відповідь Богові, який мене запрошує, не дається тоді, коли мені це вигідно чи коли мені так зручно. Той, хто відкрив для себе, що Бог є найважливішим, що Бог любить мене безмежно, той любить Його понад усе. Так він живе і так свідчить про це.

А той, хто не пішов на Месу в неділю, якщо тільки це не було з поважної причини, не може причащатися, якщо раніше не сповідався. Я не можу сказати Господу, що дуже Його люблю, а потім причащатися, якщо минулого тижня я проігнорував Його і навіть не вибачився перед Ним. Відвідування Меси щонеділі — це не просто заповідь, а вираз любові та вдячності у відповідь на любов Господа, який віддав за мене своє життя.

Покликання стати громадянами Небес є загальним і, крім того, не вимагає попередніх заслуг, а лише вільного прийняття запрошення. Ми говоримо «так» Господу в кожному мить життя: щодня і в кожному мить, за будь-яких обставин життя.

Так само, як ми готуємося до весілля родича чи друга, так само готуємося й до весілля Агнця. Ісус — добрий пастир, який веде нас стежкою життя до місця, де святкується велике свято. Саме для цього Він прийшов у світ — щоб бути нашим шляхом. І на цьому шляху Він готує нас, щоб ми стали гідними гостями.

Бог-Отець не хоче, щоб хтось пропустив велике весільне свято. Його запрошення постійно надходить до нас через Церкву, і ми не можемо його змарнувати. Нехай Діва Марія супроводжує нас на цьому шляху.